

Şehzadenin İlacı

– poet19 · 17 Ağustos 2012

Eski zamanlarda Karun kadar zengin, Süleyman kadar saltanat sahibi, astığını asan, kestiğini kesen; dev başından saray kuran; altın tahtlarda oturan bir padişah varmış. Bir oğlu olmuş ama saltanat ve zenginlik sevdası seferden sefere sürmüş padişahı. Oğlunu, büyüyüp delikanlı olana kadar sadece birkaç kez görebilmiş padişah.

Bir gün padişahın biricik oğlu, daha gonca gül iken amansız bir marazın pençesine düşmüş. Padişah, doğuya-batıya, güneye-kuzeye yüzer süvari göndererek dünyada hatırı sayılır, hikmeti bilinir nice hekim varsa getirtmiş sarayına. Onca hekim, fidan boylu ay yüzlü şehzadenin ayak tırnağından başındaki saçın en uzun telinin en uç noktasına kadar envai çeşit merhemler sürerek şifa maraza bulmaya çalışmışlar amma nafile... Hiç birisi deva olacak ilacı yapamamış ve şehzadeyi ayağa kaldıramamış. Hekimler çaresiz, baştan olma korkusuyla bir fırsatını bulup, kimi yaya kimi atlı kaçıp gitmişler saraydan.

Dertli padişah bir gün çağırılmış hekimbaşını huzuruna. Sonra sarayın en ücra köşesindeki bir odaya götürmüş hekimbaşını. Kimsenin bilmediği bu sır odasının kapısını kendi elleriyle açmış. Odanın kapısı açılır açılmaz, elmaslardan, zümrütlerden, altınlardan, gümüşlerden yayılan ışıklar birer mızrak olup hücum etmiş hekimbaşının gözlerine. Bu muhteşem manzara karşısında kendinden geçen hekimbaşının gözleri fal taşı gibi açılıvermiş.

- Ey hekimbaşı, gördün işte kimsenin bilmediği eşsiz hazinemi. Yoktur dünyada bundan gayrisi. Bu hazine senindir hekimbaşı...

Hekimbaşı şaşkın, bir o kadar sevinç içinde:

- Haşmetli padişahım, sizin hazineniz değildir benim muradım. Yeter ki evladınız sıhhat bulsun, demiş. Demiş amma sevinçten de ağzı kulaklarına değıyormuş.

-Hayır, demiş padişah. Oğlum iyileştiği vakit senindir bu hazine hekimbaşı.

Bir süre hazineye bakmış padişah ve sonra:

-Şayet, evladım on gün içinde kalkmazsa o yataktan, gözlerinin önünde evlâdının kellesini alırım bilesin.

Hekimbaşının yüreğine kor düşmüş o an. Bacakları titremeye, yüzünü ter basmaya başlamış. Yalvarmak yakarmak istemiş ama nafile.

-Hiç bir şey deme hekimbaşı on gün görme beni, demiş padişah ve çekip gitmiş oradan.

Gözünde hazinenin bir gramı bile kalmayan hekimbaşı, yavrusunun kesilmiş başını düşündükçe çaresizlik içinde dönüp durmuş koca sarayın duvarları arasında. Daha fazla vakit kaybetmeden, saraydaki bütün hekimlerini toplayıp, şehzadenin derdine deva bulmaktan başka çaresinin kalmadığını anlatmış. Ülkedeki bütün hekimleri de padişah fermanıyla getirtmiş saraya. En şifalı otlarla macunlar, şerbetler, pestiller hazırlanmış. Merhemler sürülmüş şehzadenin narin vücuduna. Günler bir bir ilerliyor ancak şehzadede hiçbir iyileşme alameti görülüyormuş.

Beyhude uğraşlarla geçmiş tam on gün. Onuncu günün sonunda gözü yaşlı hekimbaşını çağırmış huzuruna padişah.

-Hekimbaşı, duydum ki evladım hala ölüm döşeğinde Azrail'i bekliyor. Bilesin ki senin evladının eceli evladıminkinden yakındır, demiş.

Hekimbaşı yalvarmış yakarmış ama padişahın taşlaşmış kalbindeki merhamet hissini uyandıramamış. Padişah hekimbaşının on iki yaşına basmış evladını getirtmiş saraya. Cellâttan, sarayın avamca görülen yerinde sabinin kellesini vurmasını istemiş. O an yüzlerce kafa kesen cellâdın bile eli titremiş ama emirden çıkamadığı için indirivermiş kanlı baltayı sabinin boynuna.

Hekimbaşı, başı gövdesinden ayrılan yavrusunu basmış bağına ve saraydan çıkıp bir duvarın dibine oturmuş. Zalim padişahın sarayına doğru akan gözyaşlarıyla, yavrusunun kanları karışmış birbirine. O vakit, aksakallı nur yüzlü, insan desen değil, melek desen değil bir ihtiyar dikilivermiş karşısına.

- Niçin ağlarsın âdemoğlu? Diye sormuş.

Hekimbaşı bir bir anlatmış olup biteni. Nur yüzlü ihtiyar tutup hekimbaşının kolundan doğruca sarayın kapısına gitmiş. Nöbetçiler içeri almak istememiş önce fakat ihtiyar;

- Şehzadenin ilacı bendedir. İyileşmezse alırsınız kellemi. Gidin söyleyin padişaha, deyince, padişaha iletmişler durumu. Padişahın olurunun alınca da yol vermiş nöbetçiler adama.

Huzuruna çıkınca sormuş padişah:

- Ey ihtiyar, sen ne anlarsın hekimlikten? Şu pejmürde halin daha çok çobana benziyor. Az önce yanındaki bedbahtın yavrusunun kellesi gitti. Düşünmez misin sonunu hiç sen?

Nur yüzlü adam yanındaki hekimbaşını göstererek:

- Bilirim haşmetli padişahımız! Bir babanın gözleri önünde aldınız yavrusunun başını. İyileşmezse şehzade, benim ihtiyar başımı da alırsınız, demiş.

Nur yüzlü adam halayaktan en adi metalden bir kâse getirmesini istemiş. Kâseyi hekimbaşının gözlerinin önüne tutmuş. Kum saatinde zaman geçse dursun, kâse dolmuş hekimbaşının gözyaşlarıyla.

Nur yüzlü adam kâse dolusu gözyaşını, şehzadenin bütün vücuduna sürmüştü. Birkaç dakika geçmiş sadece aradan ve ölüm döşeğindeki şehzade açivermiş gözlerini. Padişah hem şaşkınlık hem sevinç içinde öpmüş aksakallı adamın ellerinden.

- Onca hekimin deva bulamadığı evladımı nasıl kaldırdın ihtiyar? Diye sormuş padişah.

Aksakallı adam şu elzem nasihatini vermiş padişaha:

-Sen cihan padişahısın. Saltanat sahibisin. Hazinen Karun'un kine eş. En ala hekimin en ala ilacı emrindedir. Lakin sevgiyle akan bir damla gözyaşından mahrumsun padişahım. O yüzden fakirlerin

fakirisin. O yüzden bedbahtların bedbahtısın. Gözlerinin önünde yavrusunun başını aldığın řu biçarenin gözyaşları, senin bütün saltanatından değerlidir. Bilesin ey haşmetli padişahım, en büyük hazine de en güçlü ordu da en tesirli ilaç da sevgidir.